

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גז	שם פרטי: רבקה
-----------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: בוקובה	בלועזית Bukobza	שם נעורים: בוקובה
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: תרצה	בלועזית Tirtza	מין: ז / י
מקום לידה (ישוב, מחוז): גאבס	בלועזית Gabes	ארץ לידה: טוניס
שם פרטי של האב:	שם פרטי ושם נעורים של האם: רמונה בוחניק	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: גאבס	בלועזית Gabes	ארץ המגורים: טוניס
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): גאבס		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? גאבס	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: צרפת	שנת עליה: 1951	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): ארצה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

לפני המלחמה היה קשה מאוד. הערבים היו מתנכלים לנו, היהודים. כול היהודים העשירים סבלו מהם, חלקם אף נרצחו ושרפו את בתיהם. חמה של דודה שלי היה עשיר מאוד והערבים רצחו אותו עם גרזן. בגיל שמונה חודשים נשרפתי בראש ולא הלכתי לבית הספר.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אזווקואציה למרכז ברית המועצות):

במהלך המלחמה הגרמנים והערבים היו מגיעים יחד ודורשים את כל הכסף והתכשיטים שלנו. יום שבת אחד הגיעו הגרמנים ולקחו את כל הזהב של אימי, היה לה הרבה זהב. באמצע המלחמה אמא ברחה לאחותה עם כל הילדים. זה קרה לאחר שהגרמנים לקחו לנו את הנגרייה והשאירו אותנו ללא פרוטה. את שניי אחיי לקחו לעבודות. כשהוריי חזרו לביתנו המקורי, הם ראו רק הריסות.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עלינו לארץ ב-1951, וזאת לאחר שאבי נאלץ להמציא לנו תעודות לידה מזוייפות, שכן כל התעודות נשרפו במלחמה. היה קשה מאוד לצאת מטוניס והיה אסור, בשום פנים להזכיר את השם "ישראל". מי שהיה מזכיר את המילה "ישראל" הערבים היו פשוט הורגים אותנו. אבי בדה סיפור לשלטונות שאחותו חולה מאוד בצרפת ועליו לבקר אותה, וכך, בעזרת הסוכנות, הצלחנו לברוח לצרפת ומשם לארץ, אני, אחי ושלושת אחיותיי.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגענו לחיפה. אבי רצה לגור בתל-אביב או נתניה, אבל אמרו לו שאפשר רק בבאר-שבע. שנתיים חיינו באוהלים, אח"כ עברנו לצריף, בו גרנו גם שנתיים, כמעט ללא לחם או בשר. היה קשה מאוד. אבי היה מעיר אותי בכל בוקר ועם כרטיסיות היינו הולכים להביא אוכל. לאחר המגורים בצריף עברנו לדירה בשכונה ג' בבאר שבע. התחתנתי ונולדה לי בת ב-1957 ולאחריה נולדו לי עוד חמישה ילדים, וכך כל חיי טיפלתי בילדים. כיום אחת מבנותיי מנהלת בית ספר, אחרת מנהלת באמדוקס, השלישית מנהלת חשבונות ובת אחרת מורה לספרות.